

die meestal veel abrupter. Door deze vondst hebben we wel zeer veel geleerd over deze slak. In de duinen van Holland en Zeeland leeft hij in heel een ander biotoop. Met de kennis die we nu hebben gaan we in ieder geval ook weer zoeken op de andere Waddeneilanden.”

Natuurlijk is tijdens deze inventarisatie ook gekeken naar andere slakkensoorten. In één van de uitgaven

van de Nederlandse Malacologische Vereniging zal binnenkort een overzicht daarvan worden gepubliceerd. Daarin zal onder andere staan dat op Rottum Gray's kustslak veel meer voorkomt dan op de andere eilanden. Ook dat lijkt te maken te hebben met de natuurlijke overgang tussen land en zee.

In *De Levende Natuur* van november zal een artikel over deze vondst

worden opgenomen. Meer informatie is te vinden op:
www.minInv.nl/natura2000
www.anemoon.org/habslak/index
www.spirula.nl (NMV) en
www.rottumeroog.org

Dick Spijker

met dank aan
Sylvia van Leeuwen

Het strand van Rottumerplaat

Heel veel materiaal over de geschiedenis van Rottumerplaat is er niet te vinden en al helemaal niet over de flora en fauna aldaar. In aansluiting op het bericht over de Nauwe Korfslak hier een artikeltje uit 1958 overgenomen uit Het Zeepaard, het tijdschrift van de Strandwerkgemeenschap.

Tussen de Waddeneilanden Schiermonnikoog en Rottumeroog liggen nog een drietal eilanden, minder bekend en haast nooit door biologisch geïnteresseerden bezocht. Het dichtst bij Rottumeroog ligt het eiland Rottumerplaat, meer westelijk liggen Boschplaat (niet te verwarren met de gelijknamige strandvlakte op

Terschelling) en Simonszand. Door een toevallige omstandigheid was ik in de gelegenheid het grootste, tevens belangrijkste dezer eilandjes, Rottumerplaat, te bezoeken. Ik ben Dr. Kamps van de Rijkswaterstaat te Baflo, erkentelijk voor de organisatie van dit korte bezoek.

Het belang van Rottumerplaat ligt in het kader van de landaanwinning. Op alle mogelijke manieren wordt getracht de duinvorming en zandvastlegging te bevorderen teneinde bij eventuele afsluiting van de Waddenzee een degelijk steunpunt te bezitten. Het eiland, vroeger niet meer dan een enkel begroeid duintje, is nu flink gegroeid en is momenteel al groter dan zijn buurman Rottumeroog.

Tijdens mijn korte bezoek nam ik de aard van het aanspoelsel goed in mij

op en ik kan niet anders zeggen dan dat het het typische aspect van het Noordzee aanspoelsel der beter bekende Waddeneilanden vertoont. Aan de Hollandse kust zo zeldzame schelpen als Noordkromp (*Cyprina islandica*), Pholade (*Pholas dactylus*), Geknobbelde Hartschelp (*Cardium tuberculatum*), Gedoornde Hartschelp (*Cardium echinatum*), fossiele Tapijtschelp (*Paphia senescens*) en Grote Tafelmesheften (*Ensis siliqua*) zijn er in een uurtje zoeken in een of meerdere exemplaren gevonden.

Ik moge hier (zie tabel) in volgorde van talrijkheid, een lijstje geven van de soorten mollusken aangetroffen op een vierkante meter strand van Rottumerplaat. Slechts één enkele telling werd verricht, zodat het lijstje niet meer wil geven dan slechts een indruk van de samenstelling van het aangespoelde schelpenmateriaal. *Cardium edule* (Kokkel) is, zoals overal op de Waddeneilanden, de talrijkste soort. Het aspect wordt, naast *Cardium edule*, vooral beheerst door *Mya arenaria* (Strandgaper), die hoewel niet zo talrijk, door de grootte van de schelp onmiddellijk in het oog valt.

J.H. Stock

Overgenomen uit:
Het Zeepaard Nr. 18 - 1958

Kokkel	<i>Cardium edule</i>	129
Halfgeknotte strandschelp	<i>Spisula subtruncata</i>	21
Grote strandschelp	<i>Mactra corallina</i>	11
Strandgaper	<i>Mya arenaria</i>	10
Nonnetje	<i>Macoma balthica</i>	9
Mossel	<i>Mytilus edulis</i>	7
Zaagje	<i>Donax vittatus</i>	7
Witte Boormossel	<i>Barnea candida</i>	4
Tere Platschelp	<i>ellina tenuis</i>	2
Platte Slijkgaper	<i>Scrobicularia plana</i>	1
Fossiele Tapijtschelp	<i>Paphia senescens</i>	1
Oester	<i>Ostrea edulis</i>	1
Tepelhoren	<i>Natica catena</i>	1